

Τελικά, ποιο είναι το ζήτημα;

Από τον κ. Βασίλη Κορκίζογλου, νομικό

Με αφορμή τις θέσεις των κ. Γκούμα και Μπαρμπούτη, θα ήθελα και εγώ, λόγω της ιδιότητάς μου, ως νομικού, να συμβάλω στη συζήτηση που γίνεται για την επίλυση του υδατικού ελλείμματος της Θεσσαλίας, που αποτελεί ένα από τα πλέον διαχρονικά ζητήματα διαχείρισης υδατικών πόρων της χώρας. Το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ) διαχρονικά, με σειρά αποφάσεών του, ακύρωσε όλες τις αποφάσεις των εκάστοτε κυβερνήσεων να λύσουν το πρόβλημα αυτό με εκτροπή των υδάτων του άνω ρου του Αχελώου.

Η τελευταία προσπάθεια έγινε με το άρθρο 13 ν. 3481/2006, με το οποίο εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι για την κατασκευή και λειτουργία των έργων μερικής εκτροπής του άνω ρου του Αχελώου. Το συνοδικό έργο της εκτροπής περιελάμβανε, μεταξύ άλλων, τα επιμέρους έργα: φράγμα, ταμιευτήρα και υδροηλεκτρικό σταθμό στην περιοχή Μεσοχώρας και φράγμα, ταμιευτήρα και υδροηλεκτρικό σταθμό στην περιοχή Συκιάς.

Με την 26/2014 απόφαση του ΣτΕ ακυρώθηκε και πάλι η μερική εκτροπή του άνω ρου του Αχελώου με την αιτιολογία ότι δεν βεβαιώνεται ότι οι στόχοι του σχεδίου δεν μπορούσαν, για τεχνικούς λόγους ή λόγω υπέρμετρου κόστους, να επιτευχθούν με άλλα μέσα. Το ΣτΕ με την απόφασή του έκρινε ότι το έργο έχει επιβλαβείς συνέπειες για την ακεραιότητα των προστατευόμενων περιοχών, αλλά αφήνει να εννοηθεί ότι η εκτέλεσή του θα μπορούσε να επιτραπεί, μόνο ελλείψει εναλλακτικών λύσεων. Ουσιαστικά, με λίγα λόγια, μας λέει εφαρμόστε τις εναλλακτικές λύσεις και εάν δεν υπάρξει λύση, τότε μπορείτε να επανέλθετε. Περαιτέρω, ενώ δέχεται ότι με το νέο σχέδιο το έργο της Μεσοχώρας απεμπλέκεται πλήρως, τόσο λειτουργικά όσο και τεχνικά, από τα έργα εκτροπής και ότι επανασχεδιάζεται το έργο της Συκιάς, προκειμένου να μπορέσει να λειτουργήσει ως υδροηλεκτρικό (σκ.14) και επομένως, είχε τη δυνατότητα να επιτρέψει την ολοκλήρωσή τους, εν τούτοις, ακυρώνει την επίδικη απόφαση και για τα έργα αυτά.

Σε συμμόρφωση με την ως άνω απόφαση, με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και υπουργό τον Σ. Φάμελο, εγκρίθηκε η 1η Αναθεώρηση του Σχεδίου Διαχείρισης Λεκανών Απορροής Ποταμών (ΣΔΛΑΠ) του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας, με το οποίο, προκρίθηκε η λύση της τοπικής ταμίευσης και των έργων εμπλουτισμού, αντικαθιστώντας το αντίστοιχο μέτρο της μεταφοράς νερού από τον Αχελώο. Συγκεκριμένα, προβλέπεται μείωση κατανάλωσης αρδευτικού νερού μέσω μείωσης απωλειών και εξορθολογισμού μεθόδων άρ-

δευσης, ολοκλήρωση υλοποίησης δρομολογημένων έργων μεταφοράς και διανομής νερού και υλοποίηση πρόσθετων έργων ταμίευσης.

Κατά της απόφασης αυτής άσκησαν αίτηση ακύρωσης στο ΣτΕ η Περιφέρεια Θεσσαλίας και άλλοι τοπικοί φορείς, οι οποίοι, μεταξύ άλλων λόγω ακύρωσης, προέβλεπαν ότι τα αναθεωρημένα Σχέδια είναι ακυρωτέα, διότι σε αυτά προκρίνεται, η κατασκευή νέων έργων εντός του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας, τα οποία υποκαθιστούν το αρχικώς επιλεγέν σενάριο μεταφοράς ποσότητας ύδατος από τον Αχελώο.

Το ΣτΕ με την 2228/2020 απόφασή του έκρινε, ότι η αντικατάσταση του σεναρίου μεταφοράς νερού από τον Αχελώο με νέα έργα, εντός του Υδατικού Διαμερίσματος Θεσσαλίας είναι αφενός απόλυτα συμβατή με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ, αφετέρου εγκρίθηκε κατόπιν επαρκούς τεχνικής - επιστημονικής αξιολόγησης.

Μετά από αυτή την εξέλιξη, κάνει εντύπωση η θέση των κ. Γκούμα και Μπαρμπούτη ότι δεν έπρεπε να απενταχθούν με την 1η Αναθεώρηση του ΣΔΛΑΠ τα παραπάνω έργα.

Δεν γνωρίζω, εάν έχουν μελετήσει τις παραπάνω αποφάσεις του ΣτΕ. Διότι, εάν στην 1η Αναθεώρηση του ΣΔΛΑΠ περιείχονταν τα έργα της Μεσοχώρας και της Συκιάς, όπως ζητούν και τώρα ακόμα, δεν θα προσέφευγαν οι φορείς της Αιτωλοακαρνανίας στο ΣτΕ, το οποίο είναι βέβαιο ότι θα τα ακύρωνε και μαζί με αυτά όλα τα έργα που περιέχονται στην 1η Αναθεώρηση του ΣΔΛΑΠ, με αποτέλεσμα να καθυστερήσει η κατασκευή τους σε βάρος τελικά του υδατικού ελλείμματος; Τελικά, ποιο είναι το ζήτημα; Η επίλυση του υδατικού προβλήματος της Θεσσαλίας ή η εκτροπή του Αχελώου που, σύμφωνα με το ΣτΕ, είναι η τελευταία λύση, αφού πρώτα προηγηθούν άλλες εναλλακτικές λύσεις; Σύμφωνα με τη λογική τους, τα έργα αυτά πρέπει να εντάσσονται σε ΣΔΛΑΠ και ως ακυρώνονται μετά από το ΣτΕ.

Συμπερασματικά, η κατασκευή και λειτουργία των έργων της 1ης Αναθεώρησης του ΣΔΛΑΠ Θεσσαλίας, είναι, στην παρούσα φάση, μονόδρομος για την πολιτεία, όχι μόνο διότι αυτό επιτάσσει το ΣτΕ, αλλά και για τον λόγο ότι θα εμπλουτίσει τον υδροφόρο ορίζοντα και επομένως, θα συμβάλει στην επίλυση του υδατικού ελλείμματος της Θεσσαλίας.

Σε περίπτωση, που τα έργα αυτά δεν επαρκέσουν για την οριστική λύση του προβλήματος, τότε οι αρμόδιοι φορείς μπορούν να επανέλθουν με επικαιροποιημένη μελέτη και να διεκδικήσουν την εκτροπή, με μεγάλες πιθανότητες επιτυχίας, αφού πλέον αυτή θα είναι η μόνη απομένουσα λύση.